

og det må herved iagttages, at det ansatte beløb står i passende forhold til de særlige omstændigheder i hvert enkelt tilfælde, herunder befolkningens størrelse, den stedlige økonomi og betydningen af de formål, hvortil beløbet agtes anvendt. Nærmere regler om, til hvilke formål sådanne beløb kan anvendes, fastsættes af kirkeministeren.““

Om baggrunden for lovforslagets fremsættelse anførte *kirkeministeren* følgende i fremsættelsestalen:

„I forbindelse med de i 1949 foretagne ændringer i menighedsrådsloven indføjedes bestemmelsen i lovens § 13, stk. 2, hvorved der åbnedes menighedsrådene adgang til af de kirkelige ligningsmidler at anvende et — oprindeligt meget beskedent — beløb til stedlige, kirkelige formål. Efter en i 1955 stedfunden ændring af bestemmelsen kan beløbet også anvendes til formål, der vedrører stiftet som helhed.

Beløbet er gentagne gange forhøjet, således at maksimum i mindre sogne nu udgør 3.000 kr. og i større sogne 10.000 kr.

Beløbet kaldes i daglig tale for menighedsrådenes rådighedsbeløb. Denne betegnelse er rent sprogligt ikke ganske korrekt, idet der ikke er tale om et beløb, der står til fri disposition for menighedsrådene. Beløbet kan naturligvis kun anvendes til formål, der falder inden for bestemmelsens forudsætninger, og her har det stedse været en — også i praksis anerkendt og fastholdt — forudsætning, at beløbet ikke kan anvendes til formål, der naturligt henhører under det såkaldte frivillige kirkelige arbejde. Der har således ikke af beløbet kunnet ydes tilskud til kirkelige organisationer og institutioner. Det har ej heller været anerkendt, at beløbet kunne anvendes til dækning af udgifter i forbindelse med sammenkomster for medlemmer af menigheden eller drift af børnehaver og søndagsskoler. Anvendelsen af beløbet har derfor stort set været begrænset til de i bemærkningerne til lovforslaget nærmere omtalte foranstaltninger, som særlig har til formål at samle sognets beboere om kirkens gudstjenester m. v. I øvrigt har udgifterne til udgivelse af sognets kirkeblad mange steder beslaglagt den væsentligste del af beløbet.

I de senere år er der fra menighedsrådenes side jævnlige givet udtryk for ønske om, at anvendelsesområdet for rådighedsbeløbet må blive udvidet, således at menighedsrådene sættes i stand til at støtte flere opgaver end hidtil af rådighedsbeløbet. Spørgsmålet om ændring af den gældende bestemmelse i menighedsrådslovens § 13, stk. 2, blev på denne baggrund taget op til forlods behandling af den af kirkeministeriet nedsatte strukturkommission, som i 1966 har afgivet en betænkning specielt om dette spørgsmål.

Som nærmere omtalt i bemærkningerne til lovforslaget har forhandlingerne i strukturkommissionen, de senere fra alle vedkommende